

1. І заговорив шух'янин Білдад та й сказав:
2. Як довго ви будете пастками класти слова? Розміркуйте, а потім собі поговоримо!
3. Чому пораховані ми, як худоба? Чому в ваших очах ми безумні?
4. О ти, що розшарпуєш душу свою в своїм гніві, чи для тебе земля опустіє, а скеля осунеться з місця свого?
5. Таж світильник безбожних погасне, і не буде світитися іскра огню його:
6. його світло стемніє в наметі, і згасне на ньому світильник його,
7. стануть тісні кроки сили його, і вдарить його власна рада!...
8. Бо він кинений в пастку ногами своїми, і на ґраті він буде ходити:
9. пастка схопить за стопу його, зміцниться сітка на ньому,
10. на нього захований шнур на землі, а пастка на нього на стежці...
11. Страхіття жахають його звідусіль, і женуться за ним по слідах.

12. Його сила голодною буде, а нещастя при боці його приготовлене.
13. Його шкіра поїджена буде хворобою, поїсть члени його первороджений смерти.
14. Відірвана буде безпека його від намету його, а Ти до царя жахів його приведеш...
15. Він перебуває в наметі своєму, який не його, на мешкання його буде кинена сірка.
16. Здолу посохнуть коріння його, а згори його віття зів'яне.
17. Його пам'ять загине з землі, а на вулиці ймення не буде йому.
18. Заженуть його з світла до темряви, і ввесь світ проганяє його.
19. У нього немає в народі нащадка, ні внука, і немає останку в місцях його мешкання.
20. На згадку про день його остовпівали останні, за волосся ж хапались давніші...
21. Ось такі то мешкання неправедного, і це місце того, хто Бога не знає!